

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobkyne: **Mgr. M. R.**, bytom G., matka zastupujúca **mal. E. M. B.**, nar. X., *právne zastúpená Mgr. V. N., advokátom, so sídlom L.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného pri vykonávaní zápisu do osobitnej matriky č. s.: 233005-442/002/2008-JK zo dňa 12.decembra 2008, konajúc o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/30/2009-47 zo dňa 4.marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/30/2009-47 zo dňa 04. marca 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného pri vykonávaní zápisu do osobitnej matriky č. s. 233005-442/002/2008-JK zo dňa 12. decembra 2008 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 132 € na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví rozsudku, týkajúceho sa vykonania zápisu o narodení jej dcéry do osobitnej matriky vedenej žalovaným, a nepriznal jej náhradu trov konania.

Rozsudok odôvodnil tým, že v prvom rade skúmal, či napadnuté rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), a či spĺňa podmienky ustanovení § 244 ods.3 a § 247 ods.1 O.s.p. vzhľadom na to, že zákon č. 154/1994 Z.z. o matrikách nezaložil vecnú príslušnosť súdu a dospel k záveru, že bola daná právomoc krajského súdu na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu – Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, aj keď to priamo zákon o matrikách nevyslovil, pretože iný postup by znamenal odopretie spravodlivého súdu, čo by bolo v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ďalej len Ústava SR. Rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť dňom doručenia, lebo vyššie citovaný zákon proti zápisu opravný prostriedok nepripúšťa. Ďalej uviedol, že sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že zákon o matrikách síce v § 23 ustanovuje aké doklady je potrebné predložiť k zápisu do osobitnej matriky, avšak posúdenie ich dôkazného charakteru ako aj podstata samotného zápisu sa uskutočňuje podľa zákonov Slovenskej republiky, v danom prípade podľa zákona o matrikách a zákona o rodine. Dcéra žalobkyne je štátnou občiankou Slovenskej republiky, narodila sa v cudzine 252. deň po zániku manželstva žalobkyne a jej bývalého manžela, a pri určovaní otcovstva k nej svedčí prvá domnienka otcovstva v zmysle § 85 ods. 1 zákona o rodine, ktorá pôsobí priamo zo zákona. Pokiaľ otec určený touto zákonnou domnienkou nebol vylúčený v konaní o zapretí otcovstva, tento právny vzťah bráni tomu, aby sa podľa nášho právneho poriadku určovalo otcovstvo iného muža k tomuto dieťaťu. Nestotožnil sa so stanoviskom žalobkyne, že žalovaný nie je oprávnený posudzovať otcovstvo a je povinný vychádzať len z predložených dokladov a tiež, že k platnosti uznania otcovstva v Slovenskej republike postačuje uznanie, ktoré sa stalo biologickým otcom vo Francúzsku, pretože práve ustanovenie § 23 ods. 3 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (zák. č. 97/1963 Zb.) presne stanovuje, že určenie otcovstva sa riadi právnym poriadkom štátu, ktorého príslušnosť nadobudlo dieťa narodením. Až vtedy, ak by bola prvá domnienka otcovstva svedčiaca bývalému manželovi matky vylúčená, nastupuje určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, pričom by sa prihliadlo aj na uznanie otcovstva v cudzine za predpokladu, že sa tak stalo podľa práva štátu, v ktorom bolo vykonané.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala rozsudok krajského súdu zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaným, keďže pri zápise do osobitnej matriky nemusí postupovať podľa zákona o rodine a skúmať domnienky otcovstva, čím žalovaný konal nad rámec svojej právomoci (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR).

Namietala, že krajský súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že posúdenie predložených listín ako aj podstata samotného zápisu sa uskutočňuje podľa zákonov Slovenskej republiky (zákon o matrikách a zákon o rodine), ale z nich postup realizovaný žalovaným nevyplýva. Súd nebral do úvahy, že maloletá je aj francúzskou občiankou, inak by jej nebol vydaný rodný list a rovnako neposúdil vec komplexne podľa celého znenia § 23 zákona č. 97/1963 Zb. (aj odsekov 2 a 3). Ustanovenie § 23 ods. 1 citovaného zákona sa nemôže uplatniť, lebo maloletá narodením nadobudla francúzske štátne občianstvo. Takisto ani ods. 2, lebo žije s matkou vo Francúzsku, teda nemohlo dôjsť k uznaniu otcovstva podľa § 23 ods. 1

cit. zákona ako konštatuje súd. Otcovstvo bolo uznané podľa francúzskeho práva, a takýto postup je v súlade s § 23 ods. 3 zákona č. 97/1963 Zb., teda v súlade so slovenským právnym poriadkom. Súd argumentuje, že žalovaný musel skúmať domnienky otcovstva podľa zákona o rodine, pritom ani zákon o matrikách, ani vykonávací predpis k tomuto zákonu takýto postup žalovanému neurčuje. Zákon č. 154/1994 Z.z. obsahuje úpravu osobitnej matriky v § 23 a podľa jeho ods. 2 zápis sa vykoná na základe oznámenia. Aké doklady musia byť priložené upravuje ods.3. Zákon o matrikách teda vôbec neuvádza, že otcovstvo sa musí určiť podľa zákona o rodine. Pre posúdenie veci je rozhodujúci vykonávací predpis k zákonu o matrikách, ktorým je vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 302/1994 Z.z. Osobitná matrika je upravená v V. časti vyhlášky a tu sa výslovne uvádza, ako sa vykoná zápis. Nie je tu daná právomoc žalovaného skúmať domnienky otcovstva ako je to v prípade zápisu slovenského občana narodeného v Slovenskej republike. Vykonávacia vyhláška neodkazuje v V. časti (upravujúcej osobitnú matriku) na II. časť, kde sú výslovne uvedené domnienky otcovstva, ktoré musí žalovaný skúmať. Je tu zreteľný rozdiel oproti zápisu dieťaťa narodeného na území Slovenskej republiky a v cudzine. V § 23 ods. 3 zákona o matrikách sa uvádza povinnosť pre žalovaného vykonať zápis na základe cudzozemských verejných listín.

Žalobkyňa predložila matrike doklady a z rodného listu jej dcéry aj v zápise o narodení je ako otec uvedený P. M. L. B. a v osvedčení o štátnom občianstve Slovenskej republiky je priezvisko dcéry B.. Pokiaľ žalovaný pri zápise do osobitnej matriky uviedol iného otca ako vyplýva z rodného listu, a zmenil tiež priezvisko dieťaťa (čo vyplýva z osvedčenia o štátnom občianstve), je takýto postup v rozpore so zákonom a nebol oprávnený tieto údaje meniť. Zo žiadnej z listín, ktoré žiadateľka predkladá nevyplýva údaj, z ktorého by mohol skúmať domnienky otcovstva.

Pokiaľ sa súd stotožnil s argumentom, že posúdenie dôkazného charakteru predložených listín sa uskutočňuje podľa zákonov Slovenskej republiky, zle vec interpretuje. Žalovaný má skúmať dôkazný charakter listín v súlade s § 35 ods. 2 vykonávacej vyhlášky, to znamená, či má cudzozemská listina, ktorá je dôkazom, príslušné overenie a potom vykonať zápis podľa skutočností tam uvedených, ale nie ich pravdivosť. Súd neprihliadol ani na to, že po uplynutí troch rokov by sa žalobkyňa nemohla domôcť svojich práv ani prostredníctvom inštitútu zapretia otcovstva. V danom prípade vznikla patová situácia, keď jej dcéra má francúzsky rodný list a osvedčenie o štátnom občianstve, ktoré sú v rozpore so slovenským rodným listom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu potvrdiť, a nesúhlasil s námietkou žalobkyne, že osobitná matrika nepostupovala v súlade so zákonmi Slovenskej republiky a konala nad rámec ustanovenia § 23 zákona č. 154/1994 Z.z. o matrikách. Citoval ustanovenie § 2 citovaného zákona a uviedol, že z ustanovenia § 23 vyplýva povinnosť posúdiť dôkazný charakter verejnej listiny a samotný zápis musí byť uskutočnený v súlade so zákonmi Slovenskej republiky. Osobitná matrika pri vykonaní zápisu do knihy narodení postupuje v zmysle medzinárodných zmlúv a dohovorov, prípadne

nariadení Európskeho spoločenstva, ku ktorým pristúpila Slovenská republika a v súlade s ktorými posudzuje platnosť matričných listín, ale právna úprava a postup vedenia matrik a s tým súvisiace práva a povinnosti fyzických osôb a orgánov štátnej správy a samosprávy je vnútroštátnou záležitosťou každého štátu. Matrika je štátna evidencia, je základným zdrojom informácií o osobnom stave a osobných údajoch, preto je potrebné venovať mimoriadnu pozornosť zápisu týchto údajov. Pre vedenie zápisov platia všetky ustanovenia zákona o matrikách a § 23 zakotvuje len rozdiel v mieste, kde udalosť nastala a to, že základným (nie jediným) podkladom pre zápis je cudzojazyčná listina, čo ale neznamená, že údaje v nej obsiahnuté nebudú predmetom skúmania a zosúladenia s právnymi normami Slovenskej republiky. Pri zápise do matriky sa subsidiárne použijú aj ustanovenia zákona o rodine, na ktoré zákon o matrikách odkazuje. Do osobitnej matriky sa zapisujú údaje platné v čase, kedy matričná udalosť nastala a posudzujú sa vo vzťahu k štátnemu občianstvu Slovenskej republiky a podľa jej právneho poriadku. Maloletá sa narodila v čase od rozvodu manželstva do uplynutia trojstého dňa (252) po zániku manželstva matky a domnelého otca. Otcovstvo bolo určené 1. domnienkou, pôsobí priamo zo zákona a uplatní sa aj v prípade, ak je zrejmé, že manžel matky nemohol dieťa splodiť. Zápis do knihy narodení bol vykonaný v súlade s § 13 zákona o matrikách, ktorý explicitne uvádza, aké údaje sa zapisujú do matriky (aj osobitnej) a ako základný doklad bol predložený francúzsky rodný list s úradným prekladom. Zápis matričnej udalosti do osobitnej matriky sa nevykonáva podľa samostatného právneho predpisu, ale právna úprava týchto zápisov podlieha všeobecným ustanoveniam zákona o matrikách. Žalobkyňa nemá pravdu ak tvrdí, že matrika nebola oprávnená skúmať otcovstvo maloletej, že vec nebola komplexne posúdená a tiež ani v tom, že ustanovenie § 23 zák. č. 97/1963 Zb. nebolo správne aplikované. Pre zápis do osobitnej matriky je rozhodujúce, že v čase narodenia bolo dieťa aj občanom Slovenskej republiky a zápis do matriky na jej území bol vykonaný s platnou legislatívou Slovenskej republiky. Skutočnosť, že maloletá je v matrike Francúzskej republiky zapísaná inak ako v Slovenskej republike poukazuje na rozdielnu právnu úpravu problematiky určenia otcovstva v tých štátoch, ktoré sú členmi Európskej únie. Na vykonanie zápisu je rozhodujúce, že dieťa malo a má štátne občianstvo Slovenskej republiky. Cudzí rodný list je zahraničnou verejnou listinou, ktorá predstavuje vyvrátiteľnú domnienku, že údaje v nej zapísané sú pravdivé, a žalovaný nespochybňuje, že maloletá má aj občianstvo Francúzskej republiky. Rodný list je vo Francúzsku vydaný aj keď dieťa nie je občanom Francúzska, je to doklad o narodení, nie doklad osvedčujúci štátne občianstvo.

Žalovaný argumentoval, že Európske spoločenstvo neprijalo zatiaľ žiadnu legislatívu upravujúcu otázky určenia otcovstva a práve naopak, táto problematika je výslovne vyňatá z nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností. To znamená, že v týchto veciach orgány členských štátov postupujú buď podľa medzinárodných zmlúv o právnej pomoci (ak také sú) alebo podľa svojho vnútroštátneho práva (§ 67 zákona o medzinárodnom práve súkromnom). Vyhláška Ministerstva zahraničných vecí č. 83/1985 Zb. o Zmluve medzi vládou ČSR a vládou Francúzskej republiky o právnej pomoci, uznaní a výkone rozhodnutí vo veciach občianskych, rodinných a obchodných, neobsahuje problematiku určenia (zapretia)

otcovstva. Je preto jednoznačné, že zápis narodenia maloletej E., štátnej občianky Slovenskej republiky, bol vykonaný v súlade so zákonom a jeho vykonaním nie je spochybnené uznanie otcovstva M. L. B. na území Francúzska, ktorý bude ako otec zapísaný po predložení právoplatného rozsudku súdu o zapretí otcovstva p. P. O. M. P.-G., občana Francúzska, voči ktorému podľa francúzskej legislatívy otcovstvo nesvedčilo.

K námietke uplynutia lehoty na podanie návrhu o zapretie otcovstva žalovaný poukázal na ustanovenie § 96 ods. 1 a 2 zákona o rodine, podľa ktorého, ak je to potrebné v záujme dieťaťa a ak uplynula rodičom dieťaťa lehota ustanovená na zapretie otcovstva, môže súd na návrh dieťaťa rozhodnúť o prípustnosti zapretia otcovstva. V prípade predloženia právoplatného rozsudku o zapretí otcovstva, osobitná matrika zapíše ako otca P. M. L. B. na základe verejnej listiny o uznaní otcovstva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedených v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) po tom, čo verejné vyhlásenie rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb *alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté* (244 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom preskúmania v danej veci je zápis o narodení maloletej E. M. B., nar. X. vo F., do osobitnej matriky vedenej žalovaným, ktorým bol ako otec maloletej zapísaný bývalý manžel matky maloletej, čo je v rozpore s rodným listom dieťaťa vystaveným vo Francúzsku.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu zistil, že žalobkyňa dňa 08.01.2008 požiadala Matričný úrad Valaliky o vykonanie zápisu jej dcéry E. M. B., nar. X. v M., F., do osobitnej matriky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky s tým, že biologickým otcom dieťaťa je P. M. L. B. K žiadosti pripojila rodný list maloletej vystavený vo Francúzsku s úradným prekladom do slovenského jazyka, doklad o štátnom občianstve, fotokópia rodného listu matky dieťaťa, zápis o určení otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov dieťaťa, osvedčenie o štátnom občianstve Slovenskej republiky maloletej, fotokópia pasu otca dieťaťa a ďalšie doklady.

Listom zo dňa 21.01.2008 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky oznámilo matke maloletej, že dieťa bude zapísané s priezviskom P.-G. a ako otec dieťaťa bude uvedený bývalý manžel matky dieťaťa, pretože sa dieťa narodilo do 300 dní od právoplatnosti rozsudku o rozvode (252. deň).

Podľa § 1 zákona č. 154/1994 Z.z. o matrikách (ďalej len zákon o matrikách) účelom zákona je právna úprava vedenia matrik a s tým súvisiacich práv a povinností fyzických osôb a úloh orgánov štátnej správy.

Matrika je štátna evidencia o osobnom stave fyzických osôb, ktoré sa narodili, uzavreli manželstvo alebo zomreli na území Slovenskej republiky, a štátnych občanov Slovenskej republiky, ktorí sa narodili, uzavreli manželstvo alebo zomreli v cudzine (§ 2 ods. 1).

Do matriky sa zapisujú údaje o narodení, uzavretí manželstva a úmrtí a údaje o iných skutočnostiach rozhodujúcich pre zistenie alebo overenie osobného stavu, najmä údaje o osvojení, určení rodičovstva a o rozvode manželstva (ďalej len „matričné udalosti“), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 21 a 23 ods. 5). Predmetom zápisu do nej sú matričné udalosti, ktoré nastali na území Slovenskej republiky a v cudzine, ak ide o štátneho občana Slovenskej republiky (§ 2 ods. 2 zákona o matrikách).

Podľa § 23 ods. 1 zákona o matrikách, **narodenie**, uzavretie manželstva a úmrtie **štátnych občanov Slovenskej republiky, ktoré nastali na**

a) území cudzieho štátu
sa zapisujú do osobitnej matriky.

*Zápis podľa odseku 1 sa **vykoná** na základe oznámenia. K oznámeniu musia byť priložené doklady potrebné na vykonanie zápisu v osobitnej matrike (§23 ods.2 zákona o matrikách).*

Zápis sa vykoná na základe rodného listu, sobášneho listu alebo úmrtného listu vydaného cudzím štátom, dokladu o štátnom občianstve Slovenskej republiky, zápisu o narodení, uzavretí manželstva alebo úmrtí spísaného zastupiteľským úradom alebo matričným úradom, alebo na základe inej listiny ,alebo iného obdobného dôkazu matričnej udalosti (§ 23 ods. 3 veta prvá zákona o matrikách).

Osobitnú matriku vedie ministerstvo (§ 23 ods. 8).

Podľa § 31a zákona o matrikách, na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (v odkaze na zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní).

Podľa § 37 ods. 2 veta prvá zákona o matrikách, listiny vydané súdmi a inými príslušnými orgánmi v cudzine, ktoré sú v mieste vydania platné ako verejné listiny a ktoré sú

podkladom na zápis, zmenu alebo doplnenie zápisu v matrike, sa predkladajú s úradne osvedčeným prekladom do slovenského jazyka a opatrené príslušnými osvedčeniami, ak osobitný právny predpis alebo medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

*Účelom zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom je ustanoviť, ktorým právnym poriadkom sa spravujú občianskoprávne, obchodné, **rodinné**, pracovné a iné podobné **vzťahy s medzinárodným prvkom**, upraviť právne postavenie cudzincov, ako aj ustanoviť postup slovenských justičných orgánov pri úprave týchto vzťahov a rozhodovanie o nich a tým napomáhať medzinárodnej spolupráci (§1).*

Podstatnou a kľúčovou námietkou žalobkyne je, že osobitná matrika vykonáva zápis na základe oznámenia po predložení cudzozemských verejných listín, s úradne osvedčeným prekladom do slovenského jazyka, pričom žiadny právny predpis nedáva právomoc žalovanému skúmať domnienky otcovstva k dieťaťu narodenému v cudzine, ku ktorému otcovstvo bolo uznané podľa francúzskeho práva, a ktoré je tiež francúzskym štátnym občanom, ako je to v prípade slovenského občana narodeného v Slovenskej republike.

Je nepochybné, že biologickým otcom maloletej E. M. je francúzsky občan P. M. L. B., ktorý otcovstvo uznal, a aj to, že maloletá E. M. má francúzske a slovenské štátne občianstvo.

Senát odvolacieho súdu vychádzajúc z uvedeného stavu veci aplikujúc zákon o matrikách, v časti ustanovení o osobitnej matrike, dospel k záveru, že na daný prípad osobitná matrika neaplikuje zákon o rodine, keďže podľa § 23 ods.1 a 2 zákona o matrikách **má osobitná matrika len vykonať zápis na základe oznámenia a to po predložení zákonom stanovených potrebných dokladov.** Zákon o matrikách, konkrétne v tejto časti, neustanovil právomoc osobitnej matriky *preskúmať* zápisy obsiahnuté v priložených dokladoch a meniť ich obsah podľa právneho poriadku Slovenskej republiky až na výnimky, preto považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky postup osobitnej matriky za nesprávny a vykonaný zápis údajov o maloletej v zmene jej priezviska a otca za nezákonný.

V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať aj na ustanovenie § 23 zákona č. 97/1963 Zb., podľa ktorého,

- určenie (zistenie alebo zapretie) rodičovstva sa spravuje právnym poriadkom štátu, ktorého príslušnosť nadobudlo dieťa **narodením** (ods. 1).
- ak dieťa žije v Slovenskej republike, **môže** sa rodičovstvo určiť (zistiť alebo zaprieť) podľa slovenského práva, **ak je to v záujme dieťaťa** (ods. 2).
- **na platnosť uznania rodičovstva postačí, ak sa stane podľa práva štátu, v ktorom k uznaniu došlo (ods. 3).**

Z predložených dokladov matky maloletej a rodného listu E. M. je zrejmé, že došlo k uznaniu otcovstva a zápis biologického otca je v záujme dieťaťa.

Zo zákona o matrikách nevyplýva osobitnej matrike pri zápise údajov o narodení skúmať správnosť údajov obsiahnutých vo verejných listinách vydaných iným štátom, s úradne osvedčeným prekladom do slovenského jazyka a opatrených príslušnými osvedčeniami, ktoré sú v mieste vydania platné tak, ako je to napr. v prípade uzavretia manželstva (§ 22a zákona o matrikách), ale má vychádzať z údajov obsiahnutých v požadovaných dokladoch.

Rozhodnutie, ktoré vykonáva osobitná matrika je deklaratórne, a pri takomto môže zápis podľa predložených dokladov len vykonať alebo nevykonať, ale nie konštitutívnym rozhodnutím meniť údaje v dokladoch, ktoré boli predložené v zmysle zákona.

Je potrebné dodať, že vynucovanie si správnym orgánom podanie návrhu na zapretie otcovstva bývalým manželom, resp. matkou, odvolací súd považuje za postup formalistický a v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami.

Pochybil preto krajský súd, keď rozhodnutie a postup správneho orgánu vyhodnotil ako súladné so zákonom a žalobu, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd podľa ustanovenia s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k.1S30/2009-47 zo dňa 04.03.2010 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Správny orgán je viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 6 O.s.p.).

O náhrade trov konania (vrátane trov konania na súde prvého stupňa) rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu vyplývajúcu zo spisu ku dňu verejného vyhlásenia rozhodnutia, a to za zaplatený súdny poplatok (žaloba a odvolanie, t.j. 2x 66 €), spolu v sume 132 €, keďže trovy právneho zastúpenia v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 08. októbra 2010

JUDr. Jana Z E M K O V Á Ph.D. , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková